

Regelgeving om details vast te leggen is niet de oplossing. Het doel van deze wet zou moeten zijn om ondernemers te beschermen, maar in deze vorm werkt het puur als frustratie van ondernemers. Ondernemen is óók zelf bepalen hoe je je contracten sluit, of en hoe je offertes stuurt en welke kosten je wel of niet inzichtelijk maakt voor je klanten.

Doel van deze wet zou onder andere het bepalen van een minimumvergoeding voor zelfstandigen moeten zijn. Mijns inziens heeft de belastingdienst al alle nodige ingrediënten hiervoor. Voor de zelfstandigenaftrek is een minimale inzet van 1200 uur per jaar nodig. Met mag er vanuit gaan dat iemand die 1200 uur of meer in zijn eenmanszaak stopt, op deze eenmanszaak vertrouwt voor het grootste deel van zijn of haar inkomen. Ook geeft de zelfstandige de belastbare winst op aan de belastingdienst. De belastbare winst is wat er overblijft naar alle bedrijfsgerelateerde kosten, zowel die die direct aan één klant zijn toe te rekenen als de overige kosten. Om een inkomen op bijstandsniveau te verkrijgen zal deze belastbare winst dus overeen moeten komen met de bruto bijstandsuitkering over een jaar. Een oordeel over of een zelfstandige dus een hoog genoeg tarief hanteert om een bijstandsinkomen te verkrijgen is hieruit te vellen zonder elke zelfstandige te dwingen om voor elke opdrachtgever al zijn kaarten op tafel te leggen.

Daarnaast is op dit minimum op bijstandsniveau genoeg aan te merken. Je bent niet zelfstandige om een bijstandsinkomen te vergaren, zeker gezien alle risico's die aan het ondernemen vastzitten. Het minimum zou daarmee aanzienlijk hoger moeten zijn om hiervoor te compenseren. Daarnaast moet er bij een minimum ook gecompenseerd worden voor het gegeven dat prijzen aan de onderkant van de markt zich richting dit minimum zullen bewegen. Een minimum zal dus zeker het dubbele van het bijstandsniveau moeten zijn om een positieve werking te hebben.

Verder is de genoemde regelgeving concurrentievervalsend in het voordeel van bijvoorbeeld detacheerders. Deze detacheerders concurreren op diverse markten waar ZZP'ers actief zijn rechtstreeks met de ZZP'ers zelf, maar zijn niet aan deze regels gebonden. Dit is in ieder geval het geval in mijn vakgebied in de ICT. Vanuit deze detacheerders wordt personeel ingehuurd door een klant voor al dan niet tijdelijke projecten, onder supervisie van de inhuurder. Anders dan het sociale vangnet ingebed in de loonheffingen van de detacheerder is er geen verschil in arbeidsrelatie tussen opdrachtgever en gedetacheerde. De reden voor de gedetacheerde in deze situatie om zich buiten de detacheerder om aan te bieden heeft veelal betrekking op de bijkomende vrijheden en verantwoordelijkheden die het ondernemerschap met zich meebrengt.

Als de zorg het gebrek aan sociale vangnet is, wat ik uit de berichtgeving hieromtrent begrijp, is wellicht juist dát hetgene wat aangepakt dient te worden in plaats van onnavolgbare complexe regelgeving over hoe de ondernemer moet ondernemen. Trek deze gelijk voor compleet werkend Nederland. Een basispremie voor álle werkende Nederlanders, zowel in loondienst als freelance, voor een AOV zou het stelsel veel socialer en doelmatiger houden en de hoogtes van de premies redelijk houden. Aanvullende eisen voor pensioen zijn hier in mijn ogen niet aan de orde – de basis is al geregeld middels de AOW en de invulling van een aanvulling hierop hoort, net als veel andere zaken, bij de vrijheden van de ondernemer.

Een doeltreffender maatregel is om als er schijn is van schijnzelfstandigheid aan de onderkant van de markt waarbij personeel het ZZP'erschap ingedrukt te worden terwijl dat niet in hun voordeel werkt en zij daar niet uit vrije wil voor kiezen te onderzoeken en de verantwoordelijke (ex-)werkgevers hierop aan te spreken. Er zijn voorbeelden genoeg waarbij het algemeen duidelijk is dat dit aan de orde is terwijl er geen maatregelen getroffen worden. Complexe gedetailleerde regels voor álle ZZP'ers is hier niet de oplossing – de daadwerkelijk moedwillig kwalijk handelende bedrijven zullen wegen vinden om zich tussen de complexe regels door te wringen terwijl de reguliere, vrijwillige ondernemende mensen aan een onnodig complex proces vastzitten.

Tenslotte wil ik u op het hart drukken dat er vele vormen van ZZP'ers zijn die in vele markten opereren en dit op zeer vele manieren doen die toegespitst zijn op de wensen en eisen van de betrokken marktpartijen. Al deze variëteit is simpelweg niet te vangen in een alomvattende richtlijn van hoe de ondernemer zaken zou moeten doen, hoe de tarieven vastgesteld worden, hoe facturen en offertes opgemaakt moeten worden, hoe lang een ZZP'er bepaalde werkzaamheden mag verrichten voor dezelfde opdrachtgever en alle andere details die erbij komen kijken. Laat ondernemers ondernemen zoals zij willen en pak de excessen aan in plaats van de gehele markt.